

[Socialministeren]

De retningslinier, der følges ved tildeling af midler fra Den europæiske Socialfond, fastlægges af Kommissionen.

Retningslinierne fastlægges for et år ad gangen og angiver fordelingskriterier for fondens midler.

Hvis det ved Kommissionens administration af retningslinierne viser sig, at disse ikke er tilstrækkelige til at foretage en prioritering, der bringer balance mellem fondens midler og de ansøgte tilskud, kan Kommissionen anlægge yderligere begrænsende kriterier.

I 1977 blev der til eksempel for så vidt angår revalideringsforanstaltninger foretaget en generel procentuel nedskæring af de ansøgte beløb.

Ved tildeling af socialfondsmidler i 1978 lagde Kommissionen ved sin endelige behandling af spørgsmålet om tilskud til revalideringsforanstaltninger vægt på, hvilke områder der havde svagest dækning med institutionspladser i forhold til den erhvervsaktive del af befolkningen.

Denne fremgangsmåde ved udvælgelsen af de støtteberettigede foranstaltninger førte for Danmarks vedkommende til, at kun revalideringsforanstaltninger i amtskommuner med en dækning af institutionspladser, der i forhold til den erhvervsaktive del af befolkningen lå under landsgennemsnit, kom i betragtning.

Viborg amtskommune kom derved ikke i betragtning.

Ved tildeling af socialfondsmidler i 1979 har Kommissionen lagt vægt på et egnsudviklingskriterium, hvorefter også Viborg amtskommune blev taget i betragtning ved tildeling af midler. Amtskommunen har således fået tildelt kr. 9.021.000 i 1979.

For 1980 angår retningslinierne vedrørende revalideringsforanstaltninger i første prioritet foranstaltninger af fornyende og eksperimentel karakter.

Øvrige prioriteter inden for revalideringsområdet vil sandsynligvis ikke komme i betragtning.

Behandlingen af 1980-ansøgningen er endnu ikke tilendebragt.

Da retningslinierne for forvaltningen af Den europæiske Socialfond i årene 1980-82 allerede er fastlagt, har socialministeren ikke mulighed for at træffe foranstaltninger til ændring af disse.

Socialministeren vil i lighed med behandlingen af tidligere ansøgninger til socialfonden påse, at danske interesser varetages bedst muligt.

Det bemærkes dog, at Kommissionen med sin afgørelse fortrinsvis tager hensyn til de økonomisk svageste stillede områder inden for Fællesskabet, og at Danmark på revalideringsområdet hører til de højest udviklede.

Spm. nr. 810

Til *landbrugsministeren* (12/5 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke fordele og ulemper vil der være ved i stedet for tilskud og statsgarantiordninger til landbruget at beskatte husdyr efter samme regler som inventar?«

Begrundelse

Som følge af den elendige politik, som har været ført af danske folketingsflertal de sidste 20 år, er landbruget nu ude i meget store vanskeligheder – først og fremmest som et resultat af det alt for høje renteniveau.

Der har jo i den anledning været gjort forskellige lapperiforsøg med at give henstandsordninger og midlertidige rentetilskud til de landbrugsbedrifter, som har allersværest ved at klare sig. Der er imidlertid stærk grund til at frygte, at disse enkeltstående tilskudsordninger vil virke vilkårligt og endog ikke varigt hjælpe dem, som nådigheresolen kommer til at skinne på ved, at de bliver udtaget til at få en vis henstand med deres gæld. Når henstanden udløber, vil de pågældende bedrifter på ny være i en aldeles umulig situation.

Samtidig må det erkendes, at den form for husdyrbeskatning, som man har kørt med fra skattetidernes morgen i 1903, virker besværlig og uretfærdig.

Der er derfor al mulig grund til at overveje, om man ikke bør slå to fluer med ét smæk ved at løse begge de nævnte problemer under ét.

Samfundsmæssigt er det jo husdyrproduktionen, som først og fremmest kan skabe arbejdspladser og valutaindtægter. Og det er landmændene med de store besætninger, der i særlig grad har vanskeligheder, fordi de har måttet låne til store staldinvesteringer m. v. og nu skal forrente gælden med de enorme